¹So spricht der HERR HERR: Das Tor am innern Vorhof morgenwärts soll die sechs Werktage zugeschlossen sein; aber am Sabbat und am Neumonde soll man's auftun. 2Und der Fürst soll von draußen unter die Halle des Tors treten und bei dem Pfosten am Tor stehenbleiben. Und die Priester sollen sein Brandopfer und Dankopfer opfern; er aber soll auf der Schwelle des Tors anbeten und darnach wieder hinausgehen; das Tor aber soll offen bleiben bis a n Abend. Desgleichen das Volk im Lande soll an der Tür desselben Tors anbeten vor dem HERRN an den Sabbaten und Neumonden. Das Brandopfer aber, so der Fürst vor dem HERRN opfern soll am Sabbattage, soll sein sechs Lämmer, die ohne Fehl seien, und ein Widder ohne Fehl; ⁵Und je ein Epha zu einem Widder zum Speisopfer, zu den Lämmern aber, soviel seine Hand gibt, zum Speisopfer, und je ein Hin Öl zu einem Epha. Am Neumonde aber soll er einen jungen Farren opfern, der ohne Fehl sei, und sechs Lämmer und einen Widder auch ohne Fehl; und je ein Epha zum Farren und je ein Epha zum Widder zum Speisopfer, aber zu den Lämmern soviel, als er geben mag, und je ein Hin Öl zu einem Epha. Und wenn der Fürst hineingeht, soll er durch die Halle des Tors hineingehen und desselben Weges wieder herausgehen. Aber das Volk im Lande, so vor den HERRN kommt auf die hohen Feste und zum Tor gegen Mitternacht hineingeht, anzubeten, das soll durch das Tor gegen Mittag wieder herausgehen; und welche zum Tor gegen

ُهَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، بَابُ الدَّارِ الدَّاخِلِيَّةِ الْمُتَّجِهُ لِلْمَشْرِقِ يَكُونُ مُعْلَقاً سِتَّةَ أَيَّامِ الْعَمَلِ، وَفِي السَّبْتِ يُفْتَحُ. وَأَيْضاً فِي يَوْمٍ رَأْس الشَّهْرَ يُفْتَحُ. وَأَيْدُخُلُ الرَّئِيسُ مِنْ طَرِيق روَاق الْبَابِ مِنْ خَارِج وَيَقِفُ عِنْدَ قَائِمَة الْبَابِ، ۚ وَتَعْمَـٰلُ ۚ الْكَهَنَـٰةُ مُحْرَقَتَـهُ ۚ وَذَبَـائِحَهُ السَّلاَمِيَّـةَ، فَيَسْجُدُ عَلَى عَتَبَةِ الْبَابِ ثُمَّ يَخْرُجُ. أَمَّا الْبَابُ فَلاَ يُعْلَقُ إِلَى الْمَسَاءِ. وَيَسْجُدُ شَعْبُ الأَرْضِ عِنْدَ مَدْخَلِ هَذَا قُـدَّامَ الـرَّبِّ فِـى السُّـبُوتِ وَفِـي رُؤُوس الشُّهُور . 4 وَالْمُحْرَقَةُ الَّتِي يُقَرِّبُهَا الرَّئِيسُ لِلرَّبِّ فِي يَوْم السَّبْتِ، سِنَّةُ حُمْلاَن صَحِيحَةِ وَكَبْشٌ صَحِيحٌ. ۚ وَالتَّقْدِمَةُ إِيفَةٌ لِلْكَبْشِ، وَلِلْحُمْلِانِ تَقْدِمَةُ عَطِيَّة يَدِه، وَهِينُ زَيْتِ لِلإِيفَةِ. ۚ وَفِي ۚ يَوْم رَأْسِ الشَّهْرِ، ثَوْرُ ابْنُ بَقَرِ صَحِيحٌ، وَسِتَّةُ حُمْلاَن، وَكَبْشُ تَكُونُ صَحِيحَةً. ۖ وَيَعْمَلُ تَقْدِمَةً إِيفَةً لِلثَّوْرِ وَإِيفَةً لِلْكَبْشِ. أَمَّا لِلْحُمْلاَنِ فَحَسْبَمَا تَنَالُ يَدُهُ. وَلِلْإِيفَةِ هِينُ زَيْتِ. وَعِنْدَ دُخُولِ الرَّئِيسِ يَدْخُلُ مِنْ طَريق روَاق الْبَاب، وَمِنْ طَريقِهِ يَخْرُجُ. وَعِنْدَ دُخُول شَغْبَ الْأَرْضَ قُدَّامَ الرَّبِّ فِي الْمَوَاسِمِ فَالدَّاخِلُ مِنْ طَرِيقِ بَابِ َالشِّمَالِ لِيَسْجُدَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ بَابِ الْجَنُوبِ. وَالدَّاخِلُ مِنْ طَرِيقِ بَابِ الْجَنُوبِ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ بَابِ الشِّمَالِ. لاَ يَرْجَعُ مِنْ طَرِيقِ الْبَابِ الَّذِي دَخَلَ مِنْهُ، بَلْ يَخْرُجُ مُقَابِلَهُ.¹⁰َوَالرَّئِيسُ فِي وَسَطهِمْ يَدْخُلُ عِنْدَ دُخُولِهِمْ، وَعِنْدَ خُرُوجِهِمْ يَخْرُجُونَ مَعاً. أَوْفَي الأعْيَادِ وَفِي الْمَوَاسِمِ تَكُونُ التَّقْدِمَةُ إِيفَةً لِلنَّوْرِ وَإِيفَةً لِلْكَبْشِ، وَلِلْحُمْلاَن عَطِيَّةُ يَدِهِ، وَلِلإيفَةِ هِينُ زَيْتِ. 12 وَإِذَا عَمِلَ الرَّئِيسُ نَافِلَةً، مُحْرَقَةً أَوْ ذَبَائِحَ سَلاَمَةِ، نَافِلَةً لِلرَّبِّ، يُفْتَحُ لَهُ الْبَابُ الْمُتَّجِهُ لِلْمَشْرِقِ، فَيَعْمَلُ مُحْرَقَتَهُ وَذَبَائِحَهُ السَّلاَمِيَّةَ كَمَا يَعْمَلُ في يَوْمَ السَّبْتِ ثُمَّ يَخْرُجُ. وَبَعْدَ خُرُوجِه يُغْلَقُ الْبَابُ. أَوْتَعْمَلُ كُلُّ يَوْم مُحْرَقَةً لِلرَّبِّ حَمَلاً حَوْليّاً صَحِيحاً. صَبَاحاً صَبَاحاً تَعْمَلُهُ. 14 وَتَعْمَلُ عَلَيْه تَقْدِمَةً صَبَاحاً صَبَاحاً سُدْسَ الإيفَةِ وَزَيْتاً ثُلُثَ الْهِينِ لــرَشِّ الــدَّقيقِ. تَقْدِمَــةً لِلــرَّبِّ، فَريضَــةً أُبَديًّ دَائِمَةً.15وَيَعْمَلُونَ الْحَمَلَ وَالتَّقْدِمَةَ وَالزَّيْتَ صَبَاحاً صَبَاحاً مُحْرَقَـةً دَائِمَـةً. 16 هَكَـذَا قَـالَ السَّـتِّدُ الـرَّتُّ، إِنْ أَعْطَـي الرَّئِيسُ رَجُلاً مِنْ بَنِيهِ عَطِيَّةً، فَإِرْثُهَا يَكُونُ لِبَنِيهِ. مُلْكُهُمْ هِيَ بِالْوِرَاتَةِ. 1 فَإِنْ أَعْطَى أَحَداً مِنْ عَبِيدِهِ عَطِيَّةً مِنْ مِيرَاثِهِ فَتَكُونُ لَهُ إِلَى سَنَةِ الْعِتْقِ، أُثُمَّ تَرْجِعُ لِلرَّئِيسِ. وَلَكِنَّ مِيرَاتَهُ يَكُونُ لأَوْلاَدِهِ. أُولاَ يَأْخُـذُ الرَّئِيسُ مِنْ مِيرَاثِ الشُّعْبِ طَرْداً لَهُمْ مِنْ مُلْكِهِمْ. مِنْ مُلْكِهِ يُورِثُ

Mittag hineingehen, die sollen zum Tor gegen Mitternacht wieder herausgehen; und sollen nicht wieder zu dem Tor hinausgehen, dadurch sie hinein sind gegangen, sondern stracks vor sich hinausgehen. 10 Der Fürst aber soll mit ihnen hinein und heraus gehen. 11 Aber an den Feiertagen und hohen Festen soll man zum Speisopfer je zu einem Farren ein Epha und je zu einem Widder ein Epha opfern und zu den Lämmern, soviel seine Hand gibt, und je ein Hin Öl zu einem Epha. 12 Wenn aber der Fürst ein freiwilliges Brandopfer oder Dankopfer dem HERRN tun wollte, so soll man ihm das Tor gegen Morgen auftun, daß er sein Brandopfer und Dankopfer opfere, wie er's sonst am Sabbat pflegt zu opfern; und wenn er wieder herausgeht, soll man das Tor nach ihm zuschließen. 13 Und er soll dem HERRN täglich ein Brandopfer tun, nämlich ein jähriges Lamm ohne Fehl; dasselbe soll er alle Morgen opfern. 14 Und soll alle Morgen den sechsten Teil von einem Epha zum Speisopfer darauftun und den dritten Teil von einem Hin Öl auf das Semmelmehl zu träufen, dem HERRN zum Speisopfer; das soll ein ewiges Recht sein vom täglichem Opfer. 15 Und also sollen sie das Lamm samt dem Speisopfer und Öl alle Morgen opfern zum täglichen Brandopfer. 16 So spricht der HERR HERR: Wenn der Fürst seiner Söhne einem ein Geschenk gibt von seinem Erbe, dasselbe soll seinen Söhnen bleiben, und sie sollen es erblich besitzen. ¹⁷Wo er aber seiner Knechte einem von seinem Erbteil etwas schenkt, das sollen sie besitzen bis aufs Freijahr und soll alsdann dem Fürsten

بَنِيهِ، لِكَيْلاَ يُفَرَّقَ شَعْبِي الرَّجُلُ عَنْ مُلْكِهِ. وَالْفُدْسِ الَّتِي بِالْمَدْخَلِ الَّذِي بِجَانِبِ الْبَابِ إِلَى مَحَادِعِ الْفُدْسِ الَّتِي لِلْكَهَنَةِ الْمُثَّحِهَةِ لِلشَّمَالِ، وَإِذَا هُنَاكَ مَوْضِعُ عَلَى الْعُرْبِ. وَوَقَالَ لِي، هَذَا هُوَ الْمَوْضِعُ الَّذِي لَطْبُخُ فِيهِ الْكَهَنَةُ ذَبِيحَةَ الإِثْم وَذَبِيحَةَ الْخَطِيَّةِ، وَحَيْثُ يَطْبُونُ وَ الشَّقْدِمَةَ، لِئَلَّا يَخْرُجُوا بِهَا إِلَى الدَّارِ الْخَارِجِيَّةِ لِيُقَدِّمُهُ اللَّارِ الْخَارِجِيَّةِ لِيُقَدِّمُهُ اللَّارِ الأَرْبَعِ، فَإِذَا فِي كُلَّ رَاوِيَةٍ مِنَ النَّارِ الْخَارِجِيَّةِ اللَّارِ الأَرْبَعِ، فَإِذَا فِي كُلَّ رَاوِيَةٍ مِنَ اللَّارِ الأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا اللَّارِ الأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا اللَّارِ وَلَيْ وَلِيلَا اللَّارِ الأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا اللَّارِ وَلَيْ وَلِيلَا اللَّارِ الأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا اللَّارِ وَلَيْ وَلِي لِللَّوَايَا الأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا أَرْبَعُ وَلَ اللَّرْبَعِ وَيَا اللَّارِ اللَّرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا أَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا وَالْأَرْبَعِ دُورُ مُصَوِّنَةٌ مَعْمُولُةً أَرْبَعِ دُورُ مُصَالِحُ مَعْمُولَةً الْوَلِي اللَّا لِينَ اللَّالِ فِي اللَّالِي اللَّوْبَعِ مُنَا اللَّالِ فَي كُلُّ رَاوِيَةٍ مِنَ وَاللَّوْمِ دُورَ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا وَالْأَرْبَعِ دُورُ مُصَوَّنَةٌ طُولُهَا وَالْمَالِحُ وَمُعُمُولَةُ اللَّالْالْالِحُيْنَ وَلِيلَا اللَّالِي فِي كُلُ اللَّالِي اللَّي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّولِي اللْهُ اللَّيْمِ وَلِي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالِي الللَّي اللَّالَي الللَّي اللَّالَّالِي اللَّالْمِي اللْهُ اللَّي اللَّالَّالَةُ اللَّالْمَالَةُ اللْهُ اللَّالَالْمُ اللَّي اللَّالِي اللَّالِي اللَّالَةُ اللَّي اللَّالَالْمَالَةُ اللَّالْمِي اللَّالَالْمُ الْمُؤَلِلْ اللَّالِي اللَّالْمَالِي الللللَّالَّالَالْمَالِلَّا اللَّالَالْمَالَةُ اللَّالْمَالَةُ اللَّالَالَالْمِي اللَّالَّالَّالَّالِي اللْلَوْم

wieder heimfallen; denn sein Teil soll allein auf seine Söhne erben. 18 Es soll auch der Fürst dem Volk nichts nehmen von seinem Erbteil noch sie aus ihren Gütern stoßen, sondern soll sein eigenes Gut auf seine Kinder vererben, auf daß meines Volks nicht jemand von seinem Eigentum zerstreut werde. 19 Und er führte mich durch den Eingang an der Seite des Tors gegen Mitternacht zu den Kammern des Heiligtums, so den Priestern gehörten; und siehe, daselbst war ein Raum in der Ecke gegen Abend. 20 Und er sprach zu mir: Dies ist der Ort, da die Priester kochen sollen das Schuldopfer und Sündopfer und das Speisopfer backen, daß sie es nicht hinaus in den äußeren Vorhof tragen müssen, das Volk zu heiligen.²¹Darnach führte er mich hinaus in den äußeren Vorhof und hieß mich gehen in die vier Ecken des Vorhofs. 22 Und siehe, da war in jeglicher der vier Ecken ein anderes Vorhöflein, vierzig Ellen lang und dreißig Ellen breit, alle vier einerlei Maßes. 23 Und es ging ein Mäuerlein um ein jegliches der vier; da waren Herde herum gemacht unten an den Mauern.²⁴Und er sprach zu mir: Dies sind die Küchen, darin die Diener des Hauses kochen sollen, was das Volk opfert.